

Algemene Beschouwingen 2017

Meer gemeente, meer Voorschoten, meer toekomst, meer samen.

Fietsend langs de plekken waar bomen worden gekapt ten behoeve van RijnlandRoute en verbreding A4, langs de Duivenvoordecorridor waar gebouwd gaat worden, het ingekrompen plantsoen bij het station, vraag je je af hoe dit kon gebeuren. Luisterend naar de mensen die vrezen voor de betaalbaarheid van voorzieningen als de kinderboerderij, het zwembad, de WMO voorzieningen, schaam je je rot. Pratend met actieve Voorschotenaren, die zich met hart en ziel inzetten voor hun gemeenschap, merk je dat de aanstaande kaalslag in het dorp niet valt uit te leggen. Denkend aan de toekomst, met zoveel uitdagingen in zich als de klimaatverandering, de vergrijzing en het bijeenhouden van de samenleving, ben je erg bezorgd.

De lange glijvlucht van Voorschoten naar beneden is nog niet gestopt.

In 2014 bleken de NUON-gelden bijna op te zijn. Ook bleken toen de reserves en voorzieningen snel te slinken. In juni 2015 dienden D66, SP en GroenLinks een voorstel in voor een feitenonderzoek naar de geschiedenis van de financiële problemen. Dat werd afgewezen door de overige fracties: we moesten naar de toekomst kijken. Als er echter iets duidelijk is geworden, dan is het dat wie niet bereid is van het verleden te leren, gedoemd is dit te herhalen. In de begrotingsraad in november 2016 presenteerde het toenmalige college een sluitende begroting, maar daarin werd een gat geschoten door de coalitie. Enkele weken later bleek Voorschoten een zwakke bestuurskracht te hebben, een overbelast ambtelijk apparaat en problematische financiën. Het onderzoeksbureau raadde nadrukkelijk aan allereerst een keuze te maken voor de regio. En in december vernamen we van de pers dat we onder preventief toezicht van de provincie staan. De extra raad, die door de oppositie tijdens het

Kerstreces bijeen is geroepen, heeft er helaas niet toe geleid dat de gehele raad op dat moment, toen het nog kon, besloot om de schade te beperken. Er is vervolgens wel hard gewerkt aan het financieel herstel, en daarvoor danken wij de ambtenaren, de collega's in de raad en het college.

Nu ligt een begroting op tafel, waarmee ons financiële probleem moet worden opgelost en waarmee we het vertrouwen van de provincie terug moeten winnen. Daar worden dus hoge eisen gesteld. En zo kan het gebeuren dat we nu grote kans lopen dat de voorzieningen in Voorschoten grotendeels op de schop gaan.

En dat onder het motto: Terug naar de Voorschotense maat; minder gemeente, meer Voorschoten.

Deze begroting is niet alleen een technisch verhaal: er spreekt ook een politieke visie uit. Er wordt gekozen voor een overheid die zo klein mogelijk is, die alleen de wettelijke taken uitvoert. Er wordt uitgegaan van eigen kracht en initiatieven van inwoners. Nu kan dat wel vaak, maar niet altijd. Mensen wordt onrecht aangedaan als zij steeds in hun eigen kracht moeten staan, zei onlangs de nationale ombudsman, dat kan namelijk niet, niet altijd, niet voor iedereen. Daarvoor hebben we een overheid, maar ook voor het mogelijk maken van de gemeenschappelijke voorzieningen als een zwembad of een kinderboerderij. Wij maken als gemeenschap keuzes die wij gezamenlijk willen realiseren omdat wij dat niet alleen kunnen. Zo werkt democratie. Zo kunnen mensen meepraten over hun omgeving.

Er wordt in de begroting nog een andere keuze gemaakt. Er wordt gesproken over investeringen uit het verleden, die maken dat we nu krap bij kas zitten. Alsof dat de natuurlijke gang van zaken is. Geen woord over de problemen die naar boven zijn gekomen in diverse rekenkameronderzoeken, niets over de bestuurlijke cultuur. Geen woord ook over het onvermogen van het gemeentebestuur om in het

afgelopen jaar deze harde bezuinigingen (deels) te voorkomen door lange termijn maatregelen, waaronder een kerntakendiscussie en de keuze voor intensievere samenwerking en gezamenlijke huisvesting van de ambtenaren in Wassenaar en Voorschoten serieus aan te pakken. Het college doet nu alsof het logisch is zo zwaar te bezuinigen op voorzieningen. Dat is het niet. Trouwens, die waren ook niet de oorzaak van de geldproblemen.

Het college boekhoudt voort, om provinciaal toezicht door de provincie te voorkomen, maar als we daardoor onze kerntaken niet meer kunnen uitvoeren, wat is dan de waarde van onze zelfstandigheid?

Ja, wij hebben altijd gepleit voor zelfstandigheid. Het is wel de vraag onder welke voorwaarden we zelfstandig kunnen blijven.

(Algemene Beschouwingen GroenLinks 2016)

Deze begroting laat zien wat de prijs is die we betalen voor het gevoerde beleid: een zo klein mogelijke overheid, zo min mogelijk vangnet en belangrijke waarden als groen en sociaal verdwijnen uit beeld. Dit is een triest verhaal: Voorschoten zal veel moeten opgeven van wat Voorschoten tot Voorschoten maakt. VVD, ONS en CDA vertellen ons dat dat goed is omdat de burgers dan in hun eigen kracht komen te staan. En dat we terug gaan naar de Voorschotense Maat, het motto van de coalitie van ONS en VVD in de raadsjaren 2010–2014. Maar wat heeft de Voorschotense Maat ons eigenlijk opgeleverd?

Natuurlijk is er wel een alternatief. GroenLinks heeft een tegenbegroting gemaakt. Deze sluit meerjarig, voldoet aan alle redelijke eisen van liquiditeit en solvabiliteit, en behoudt wèl de voorzieningen in Voorschoten. Met deze alternatieve begroting laat GroenLinks zien welke keuzes er ook gemaakt kunnen worden. Keuzes voor een groen, sociaal en democratisch Voorschoten. Voor

een krachtige samenleving, voor een rijke natuur, voor goede voorzieningen.

Voor het uitvoeren van de begroting hier op tafel, is draagvlak onder de bevolking nodig. Dit draagvlak is onderdeel van de realisatiekracht van het gemeentebestuur. Als mensen geen vertrouwen hebben in hun overheid, zal het draagvlak verminderen en de realisatiekracht afnemen. De kans dat de provincie het vertrouwen behoudt, neemt daardoor ook af. Daarom ondermijnt het op het spel zetten van voorzieningen, dat wat ons bindt, de realisatiekracht van de gemeente.

GroenLinks vraagt deze raad om daarom echt te kiezen voor financieel degelijk beleid, maar met behoud van voorzieningen.

Met deze alternatieve begroting laat GroenLinks zien welke keuzes er zijn. Keuzes voor een groen, sociaal en democratisch Voorschoten. Voor een krachtige samenleving, voor een rijke natuur, voor goede voorzieningen. Hiermee zullen wij de verkiezingen ingaan.

Ook de fracties van SP en PvdA hebben overigens een alternatieve begroting gemaakt: er is dus zelfs nog meer keuze.

Wij vinden het ook onbehoorlijk om nu €96.000 uit te geven aan het centrum, terwijl in de voorzieningen zoveel gaat verdwijnen. We weten niet eens wat precies van dat geld betaald gaat worden, behalve dan dat problemen die door de bebouwing op het Deltaplein worden veroorzaakt, ermee worden opgelost. Er gaat dan dus nog een extra ton naar het Deltaplein. En het is vreemd om €225.000 te besteden aan een arbeidsmarktoffensief waarvan nooit is aangetoond welke bijdrage dat levert aan de afname van uitkeringen in een oplevende economie. Geld dat beschikbaar is gesteld voor het bestrijden van armoede onder kinderen, de Klijnsmagelden, behoort ook daaraan te worden besteed. Kwestie van beschaving.

Hiertoe dienen we onze initiatieven in.

En nu?

Als de voorliggende begroting wordt aangenomen, dan tekent de gemeenteraad voor een ander, kaal en schraal Voorschoten. Is dit wat we willen?

Het hoeft niet zo te zijn. Doe het dan ook niet.

Er is een goed en solide alternatief: meer gemeente, meer Voorschoten, meer toekomst, meer samen. Er zijn sociale en groene keuzes mogelijk.

Meer gemeente, meer Voorschoten, meer toekomst, meer samen.